

XÃ LUẬN NEW YORK TIMES

Thiệt Hại Do Sự Cố Tràn Dầu Vùng Vịnh, Giai Đoạn Hai

Xuất bản: Ngày 13 tháng 3 năm 2011

Chắc phải trong nhiều ngày liền, Kenneth Feinberg, người đã quản lý quỹ bồi thường cho các nạn nhân vụ 11 tháng 9, tự hỏi mình tại sao ông lại tự nguyện quản lý quỹ bồi thường trị giá \$20 tỷ cho những nạn nhân của Sự Cố Tràn Dầu Vịnh Mexico. Ngay từ đầu ông đã nhận được không ít lời chỉ trích - một số thì có cơ sở và có ích, một số thì không công bằng và vô ích.

Những cư dân bờ vịnh phàn nàn về việc chậm trễ và xử lý kém. Dân biểu Jo Bonner, thuộc Đảng Cộng Hòa ở Alabama, gần đây đã gọi chương trình này là một “con quỷ” và Ông Feinberg là một “người keo kiệt”. Một tờ báo Mobile một lần đã yêu cầu Nhà Trắng sa thải ông. Và bây giờ thì BP, mà tiền của công ty này đang được Ông Feinberg phân phối, cũng nhảy vào cuộc phàn nàn rằng Ông Feinberg quá hào phóng.

Ông Feinberg cũng đã có những động thái tích cực, điều ông cần phải làm, tiến hành những chỉnh sửa trong quy định của chương trình. Tính đến 10 tháng 3, ông đã chi \$3.6 tỷ cho 170,000 người yêu cầu bồi thường ở năm bang vùng vịnh, chủ yếu là “các khoản thanh toán khẩn cấp” tương đương với khoản tổn thất thu nhập sáu tháng. Bộ Tư Pháp, cơ quan cho đến nay đã theo dõi rất sát sao và nghiêm khắc chương trình, nói rằng đây là “những con số khá lớn nhìn theo bất cứ khía cạnh nào”.

Giai đoạn thanh toán khẩn cấp đã kết thúc; bây giờ bắt đầu nhiệm vụ khó hơn là tính toán các khoản thanh toán cuối cùng. Người yêu cầu bồi thường có ba năm để nộp đơn. Không ai bị bắt buộc phải chấp nhận thanh toán cuối cùng, nhưng những người chấp nhận - giống như là trong chương trình 11 tháng 9 - từ bỏ quyền kiện BP. Một phương án khác, người yêu cầu bồi thường có thể nhận các khoản thanh toán “tạm thời” cho những thiệt hại đã tích tụ, mà không phải từ bỏ quyền kiện của mình.

Phương án thanh toán tạm thời vô cùng quan trọng. Phản xạ tự nhiên của Ông Feinberg là khuyến khích mọi người chấp nhận thanh toán cuối cùng; mục đích chính của chương trình này, suy cho cùng là cung cấp một phương án giải quyết nhanh chóng thay cho các vụ kiện kéo dài, và ý tưởng này đã có hiệu quả sau vụ 11 tháng 9.

Ngay cả như vậy, như Ông Feinberg thừa nhận, rất khó để dự báo được vịnh sẽ phục hồi nhanh như thế nào, hoặc các doanh nghiệp- chẳng hạn như những người nuôi tôm - sẽ nhanh chóng trở lại hoạt động bình thường như thế nào. Bộ Tư Pháp đã thúc giục ông không được ưu tiên một hình thức thanh toán nào, và đảm bảo rằng các yêu cầu thanh toán tạm thời được xử lý một cách công bằng và hiệu quả.

Chúng tôi muốn Ông Feinberg phải xử lý một cách cân đối. Ông đã có nhiều sự thay đổi tích cực sau sự thúc giục của Bộ Tư Pháp. Gần đây chẳng hạn, ông đã giới hạn điều kiện hội đủ đối với các doanh nghiệp mà bị ảnh hưởng rõ ràng bởi sự cố tràn dầu như đánh cá và cho thuê nhà. Điều này trong thực tế đã loại trừ một số người yêu cầu bồi thường tiềm năng, ví dụ như các nha sỹ, những người nói rằng họ đã mất doanh thu từ dịch vụ du lịch. Ông Feinberg cũng hứa áp dụng một phương pháp thân thiện với khách hàng hơn và minh bạch hơn đối với những người yêu cầu bồi thường cá nhân.

Công lý chắc chắn sẽ tiếp tục có ý kiến, và Ông Feinberg chắc chắn sẽ lắng nghe. Trong khi đó, các chính trị gia dũng cảm hơn cũng nên thể hiện sự kiên nhẫn của mình. Gần 250,000 cá nhân và doanh nghiệp đã nộp đơn xin yêu cầu bồi thường để thanh toán cuối cùng hay tạm thời, và con số này vẫn đang tiếp tục tăng lên. Việc tìm ra một sự cân đối giữa thanh toán các yêu cầu bồi thường một cách nhanh chóng và đảm bảo giá trị pháp lý của chúng là một công việc khá khó nếu không có một sự linh hoạt nhất định.